

Doba železná na našem území (závěr)

Přečti si následující text a odpověz na otázky, které následují

O praotci Čechovi

Za horskými hřebeny Karpat v úrodné rovině kolem řeky Visly se rozkládala Charvátská země, kde sídlily v dávných dobách početné kmeny Slovanů. Lidí neustále přibývalo a brzy již úrodná půda a pastviny nedokázaly všechny uživit. Náčelníci a starostové vedli mezi sebou spory a se svým lidem museli často i bojovat, aby ochránili svá pole a pastviny.

„Bratře Lechu,“ oslovil jednoho dne vojvoda Čech svého bratra, „je třeba skončit s věčným dohadováním a tahanicemi o pastviny a půdu. Rozhodl jsem se. Svolám svůj kmen a odejdeme hledat novou zemi, kde bude klid a dostatek všeho, co je potřebné k životu. Byl bych rád, bratře, kdyby ses ke mně se svým lidem přidal. Bude-li nás víc, nepřekvapí nás cestou nic.“ „Máš pravdu, bratře,“ souhlasil Lech, „nebudeme první ani poslední, kdo opouští naše dávná sídla; někteří náčelníci již odvedli své kmeny směrem východním, jiní se vydali k jihu.“ „My se vydáme směrem západním, tam tuším bohatou, úrodnou zemi.“

Všichni naložili své věci na vozy tažené volskými spřeženími a vydali se na dlouhou pouť. Vpředu a vzadu chránili dlouhý zástup lidu ozbrojení muži na koních, ženy a děti hnaly s sebou stáda dobytka. Procházeli hlubokými lesy, rozlehlými loukami, obcházeli nebezpečné bažiny a rozdělávali večer ohně, aby zastrašili dravou zvěř. Museli překonat tři velké řeky – Odru, Labe a nakonec Vltavu. „Kdy bude konec naší cesty?“ ptali se lidé vojvody Čecha. „Ženy a děti již padají únavou a blíží se podzim, do zimy si musíme postavit obydlí.“ Nacházeli se právě na úpatí hory, kterou pojmenovali Říp. „Zítra vystoupím na vrchol a porozhlédnu se po kraji,“ sliboval Čech. Časně ráno již stál na vrcholu hory. Kolem se rozkládala nádherná krajina

s množstvím lesů, luk, s průzračnými řekami, obklopená ze všech stran hradbou hor. „Jak chcete svou novou zemi pojmenovat?“ ptal se vojvoda Čech, když za ním vystoupili i ostatní lidé. „Tys nám ji našel, ať se jmenuje po tobě – Čechy.“

Všichni se hned pustili do práce. Stavěli obydlí, připravovali pole pro setí, káceli stromy, lovíli ryby a zvěř. Lidí přibývalo a jednoho dne promluvil Čechův bratr Lech: „Vezmu svůj lid a najdeme si vlastní zemi.“ „Nemohu ti bratře bránit,“ řekl smutně Čech, „ale slib mi, že neodejdete daleko. Měli bychom si být nablízku, kdyby nás přepadl nepřítel, můžeme jeden druhému pomoci.“ „To slibuji,“ řekl Lech, „půjdeme směrem na východ a za tři dny zapálíme velký oheň. Podle dýmu poznáte, kde jsme se usadili.“ Lech dodržel slovo. Hustý kouř velkého ohně bylo po třech dnech vidět široko daleko. Podle něj dostalo místo název Kouřim a Lech začal hned budovat pevný hrad.

Naše země dodnes nese jméno Čechy a i dnes, po mnoha staletích si rádi vyprávíme pověst o našem praotci.

Napiš si otázky do sešitu a odpověz na ně

Jak se jmenovali Slované, kteří k nám putovali?

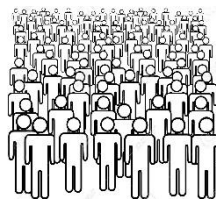
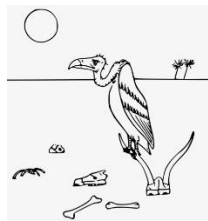
Proč se rozhodli opustit svou rodnou zemi?

hledali zemi
s teplejším
podnebím

jejich země
již nebyla
úrodná

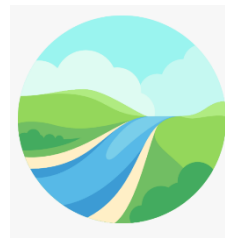
přibývalo
hodně
lidí

chtěli jít na místo
s drsnějšími
podmínkami pro život

Které tři řeky překročili?

-
-
-

Jak se jmenovala hora, na které stáli?

Jak lidé pojmenovali tuto zemi?

Proč odešel Lech?

Jaké místo Lech našel a jak se dodnes jmenuje?

Puť si na Youtube video

<https://www.youtube.com/watch?v=hsglEnEmz7A>

Najdeř ho také pod názvem Staré pověsti české – O Čechovi (autorem je Patric Holman)

Napiř si tyto otázky do seřitu a zakrouřkuj správnou odpověď

Za časů bohů a bůžků se nepsalo ani nečetlo	ANO	NE
Nejstarší pověť je o praotci Lechovi	ANO	NE
Slované byli na cestě celé měsíce	ANO	NE
Lidé se praotci Čechovi vzepřeli	ANO	NE
Praotec Čech vystoupil na horu Říp	ANO	NE
Praotec Čech viděl pustou zemi bez zvěře a zeleně	ANO	NE
Strdí znamená včelstvo	ANO	NE
Země byla pojmenovaná po praotci Čechovi	ANO	NE
Čeři pracovali, aby země vzkvétala	ANO	NE
Lech zapálil oheň, aby Čech věděl, kde je	ANO	NE
Lech dále putoval do Polska	ANO	NE